

N:o 203.

Kalastussääntö**Tenojoen kalastuspiirissä.**

Annettu Helsingissa, 2 päivänä heinäkuuta 1920.

Maatalousministerin esittelystä säädetään täten:

1 §.

Tenojoen kalastuspiiriin kuuluvat:

a) Kietsimäjoki (Skjetsemjok), Inarinjoki (Anarjok) ja sen jatko Tenojoki niin pitkältä kuin valtakunnan raja sitä seuraa;

b) Tähän rajajokeen laskevat haarajoet niin pitkältä kuin lohi todistettavasti niihin nousee.

2 §.

Lohi ja taimen (söörret) olkoot rauhoitetut ja niiden pyynti tai tappaminen millä tavalla hyvänsä kielletty syyskuun 14 päivän alusta huhtikuun 15 päivän loppuun.

Saman ajan kuluessa olkoon myöskin lohen tai taimenen pyyntiä varten laadittujen seisovien kalanpyydysten käyttäminen ja vedessä pitäminen kielletty.

Kaikki kiintonaiset kalatokeet eli niin sanotut padot (staengsler) ovat poistettavat ja maalle nostettavat, seipäät ja varvat ennen syyskuun 20 päivää ja kiintonaiset paalut, pukit ja painokivet ennen joulukuun 1 päivää. Jos niiden poistaminen liettymisen johdosta tai jostain muusta luonnon aiheuttamasta syystä käy mahdottomaksi,

ovat veteenjäävät paalut tai muut padonosat merkittävät niin korkealle asetettavilla havupuumoksilla tai havuvastoilla, että nämä aina ylettyvät veden pinnan yläpuolelle.

Siinä osassa Tenojoen kalastuspiiriä, joka on Utsjoen laskusuun yläpuolella, on lohen tai taimenen rauhoitusaika alkava jo 1 päivänä syyskuuta ja seipäät ja varvut lohitokeista ja padoista poistettavat jo ennen syyskuun 7 päivää.

3 §.

Paitsi 2 §:ssä mainittuna rauhoitusaikana olkoon ajoverkolla ja nuotalla kalastaminen kielletty kaikkina muinakin vuoden aikoina kello 6:sta lauantai-iltana kello 6:teen sunnuntai-iltana.

4 §.

Sellaisten verkkojen ja muiden kalanpyydysten käyttäminen lohen tai taimenen pyyntiin, joiden silmät ovat pienemmät kuin 58 millimetriä solmujen väliltä mitaten pyydyksen märkinä ollessa, olkoon kielletty.

5 §.

Siian, harjuksen (harrin) tai mateen pyyntiin käytettävässä rihma-pyydyksessä älköön silmät olko 25 millimetriä pienemmät solmujen väliltä mitattuina pyydyksen merkänä ollessa; älköönkä myöskään näitä kalalajeja pyydystettävä lokakuun 1 päivän alusta lukien seuraavan marraskuun loppuun.

6 §.

Suurkulteen käyttäminen (goldem) sekä tuulastaminen (tuohustaminen) ja pitkällä siimalla eli velalla (bakke) pyydystämisen olkoon kielletty.

Suurkulteen (goldem) käyttämisellä tarkoitetaan pituudeltaan vähintään kahta kolmatta osaa joen silloista koko leveyttä sulkevan verkon tai nuotan vetoa tahi kulluttamista mitä keinotekoista estettä vastaan sekä niiden välissä pyydystämistä.

7 §.

Älköön kukaan maksua vastaan tarjotko, myykö, ostako tai vastaanotako 2 §:ssä määrätyn rauhoitusajan kuluessa pyydystettyä lohta tai taimenta, älköönkä myöskään kukaan minään vuoden aikana pyydystävä tahi kaupitko 25 senttimetriä lyhempiä lohen tai taimenen poikasia.

8 §.

Niissä osissa Tenojokea ja sen lisäjokia, jotka muodostavat rajan naapurivaltiota vastaan, älköön kalanpyydyksiä tahi kalastuslaitteita asetettako jokien keskijuoksun yli, ei niiden päähaaroissa eikä sellaisissa sivuhaaroissakaan, jotka kesällä eivät kuivu. Jos pyydyksiä asetetaan jokeen vastakkaisilta rannoilta joko toinen toisensa kohdalle tahi 65 metriä lähemmäksi toisiaan, pitkin jokea laskettuna, älköön mitään osaa pyydyksistä asetettako lähemmäksi joen keskiviivaa kuin että välimatka pyydyksen ja keskiviivan välillä vastaa vähintään kymmenettä osaa joen leveydestä sillä kohdalla, veden keskikorkeuden aikana.

Nämä määräykset eivät koske ajoverkkoa tai nuottoa.

Tässä säännössä olevia määräyksiä on noudatettava myöskin Tenojoen lisäjokia koskevassa osassa, kumminkin siten, että valtavyölyän suhteen kokonaan Suomen puolella olevissa lisäjoissa on voimassa, mitä valtavyölystä on säädetty vesioikeuslain 1 luvun 1 §:ssä sekä rakennuskaaren 17 luvun 11 ja 13 §:ssä sellaisina kuin viimeksi mainitut lainkohdat ovat muutettuina 23 päivänä helmikuuta 1902 annetussa laissa.

9 §.

Älköön sama henkilö käyttävä lohen ja taimenen pyyntiin yhtäaikaa useampaa kuin kahta kiinteätä kalastuslaitetta tahi pataa (staengsler) olkootpa ne minkä laatuista tahansa.

10 §.

Sellaisten esineiden asettaminen joen pohjaan, veteen tahi sen yläpuolelle, joiden tarkoituksena on pelottaa kalaa, on kielletty.

11 §.

Räjähdyksineiden, kalkin ja myrkyllisten aineiden käyttäminen kalan pyydystykseen on kielletty.

12 §.

Voidakseen Tenojoen kalastuspiirissä onkia lohta ja taimenta, tulee niiden, joilla ei kalastusoikeutta siinä ole, hankkia Lapinmaan kruununvoudilta tahi Utsjoen nimismieheltä siihen lupa, joka voidaan myöntää ainoastaan 14—84 markan suuruisia maksua vastaan ja sitäpaitsi sen joen osan suhteen, joka on naapurivaltakunnan rajana, ehdolla, että samanlainen lupa hankitaan naapurivallan puolelta. Tämä maksu on, maaherran lähemmän määräyksen mukaan, käytettävä kalastuksen valvonnan kustantamiseksi kalastuspiirissä.

13 §.

Joka rikkoo tämän säännön määräyksiä tai laiminlyö siinä määrättyjä velvollisuuksia

sia, rangaistakoon sakolla. Sitäpaitsi voidaan luvattomasti käytetty kalanpyydys sekä luvattomasti pyydystetty, kaupittu, myyty tai ostettu kala tahi sen arvo julistaa kruunulle menetetyksi.

14 §.

Asianmukaisesti asetetut kalastuksen valvojat nauttikoot sitä turvaa, joka lain ja asetusten mukaan viranomaisille virkatoimissa kuuluu ja olkoon heidän todistuksiltaan sama todistusvoima kuin oikeuden-

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Helsingissä, 2 päivänä heinäkuuta 1920.

Tasavallan Presidentti

K. J. STÄHLBERG.

Maatalousministeri *E. Y. Pehkonen.*